

prima instanță - (Judecătoria Grigoriopol) N. Costin

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul municipal Chișinău și Direcției Sănătate a Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și anularea contractului de comodat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 14 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 11 februarie 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul municipal Chișinău, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 9/35-2 din 13 noiembrie 2014 „Cu privire la darea în folosință a unor încăperi din str. București, 35 lit. A, B (clădire separată), Direcției Sănătății a Consiliului municipal Chișinău”.

În motivarea acțiunii a indicat că, Consiliul municipal Chișinău prin decizia nr. 9/35-2 din 13 noiembrie 2014 a transmis în folosință, pe un termen de 10 ani, fără drept de privatizare, Direcției Sănătate a Consiliului municipal Chișinău încăperile cu suprafața de 501,4 m.p. din str. București, 35 lit. A, B (clădire separată, etajul 1), având destinația de sediu și de garaj.

Susține că în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, efectuând controlul de legalitate a

deciziei menționate, a stabilit că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației.

Astfel, în conformitate cu art. 68 din Legea privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-2225 din 19 decembrie 2014, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea deciziei notificate.

Menționează reclamantul că, conform prevederilor art. 68 alin. (2) și (3) din Legea privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat, sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Relevă că, reieșind din actele care au stat la baza adoptării deciziei contestate și potrivit informației din banca centrală de date a Registrului bunurilor imobile, Oficiul a constatat că bunul imobil, încăperile cu suprafața de 501,4 m.p. din str. București, 35 lit. A, B (clădire separată, etajul 1), nu este înregistrat.

Indică că, conform prevederilor art. 315 alin. (1) Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Totodată, menționează că, potrivit art. 321 alin. (2) Codul civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Or, potrivit art. 4 alin. (3) lit. b) Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, la bunurile imobile ce se înregistrează în registrul bunurilor imobile se raportează clădirile și construcțiile legate solid de pământ.

În acest context și pct. 6 al Instrucțiunii Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 112 din 22 iunie 2005 cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, prevede că, la bunurile imobile, obiecte ale înregistrării în Registrul bunurilor imobile, se raportează: ...clădirile și construcțiile solid legate de pământ. Prin construcție solid legată de pământ se înțelege orice construcție ridicată pe pământ sau în pământ, care aderă la pământ (prin fundament, piloni, stâlpi), adică care nu este volantă (nu poate fi mutată din loc în loc). Durata construcției nu are importanță.

Reține că, deoarece bunul imobil, încăperile cu suprafața de 501,4 m.p. din str. București, 35 lit. A, B (clădire separată, etajul 1), nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, Consiliul municipal Chișinău se află în imposibilitate de a da în folosință acest bun Direcției Sănătate a Consiliului municipal Chișinău.

Invocă că Consiliul municipal Chișinău, la adoptarea actului administrativ contestat, a ignorat și prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și a altor autorități ale administrației publice

centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

La 04 mai 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 9/35-2 din 13 noiembrie 2014 și a contractului de comodat încheiat între Consiliul municipal Chișinău și Direcția Sănătate a Consiliului municipal Chișinău. (f.d. 18)

Ulterior, la 18 noiembrie 2015 Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de concretizare a pretențiilor, indicând în calitate de co-pârât Direcția Sănătate a Consiliului municipal Chișinău. (f.d. 33)

Prin hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 14 ianuarie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău și Direcția Sănătate a Consiliului municipal Chișinău privind contestarea actului administrativ.

S-a anulat decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 9/35-2 din 13 noiembrie 2014 și contractul de comodat, încheiat între Consiliul municipal Chișinău și Direcția Sănătate a Consiliului municipal Chișinău.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 februarie 2016 Consiliul municipal Chișinău a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 14 ianuarie 2016.

La 05 octombrie 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Grigoriopol din 14 ianuarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Consideră că decizia nr. 9/35-2 din 13 noiembrie 2014 nu contravine legislației în vigoare și nu există teme juridic de anulare a acesteia.

Astfel, susține că la examinarea pricinii instanța de judecată nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a interpretat legea și analogia ei.

Totodată instanța nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de Consiliul municipal Chișinău.

Prin referința din 21 decembrie 2016 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat respingerea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 a fost depus la 05 octombrie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Consiliul municipal Chișinău și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Ion Druță

Dumitru Mardari